

Література

1. Бутинець Ф.Ф. Історія розвитку бухгалтерського обліку: Навч. посібник. У 2-х частинах. – Житомир: ЖПТ, 1999. – 928 с.
2. Соколов Я.В. История развития бухгалтерского учёта. – М.: Финансы и статистика, 2009. – 367 с.
3. Енамура Н. Цукамото Х. Опыт послевоенной Японии в реформировании экономики. Вопросы экономики. 1992. № 11. – 82 с.
4. Головай Н.М. Дослідження ролі та місця бухгалтерського обліку в сучасній системі управління / Н.М. Головай, В.В. Ясипена // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». – Херсон, 2014. – Випуск 5. – Ч. 4. – С. 176-178.

УДК 657.1

ВИНЕКНЕННЯ ТА СТАНОВЛЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Крижанівська Я. – ст. 3 курсу, гр. ОПвн-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сисоєва І.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Облікова політика у загальному розумінні являє собою сукупність прийомів і способів ведення бухгалтерського обліку активів, зобов'язань, доходів, витрат і фінансових результатів, щодо яких чинним законодавством дозволені альтернативні варіанти, а підприємствам надано право їх самостійного вибору з урахуванням особливостей діяльності та вибраної стратегії розвитку.

Значення облікової політики у діяльності будь-якого підприємств переоцінити неможливо. Воно полягає в упорядкуванні облікового процесу та лібералізації обліку на підприємстві, формуванні методики обліку окремих об'єктів, фактів та результатів діяльності підприємства на основі загальноприйнятих принципів та правил, забезпеченні порівнянності облікових даних, наданні обліку плановірності та послідовності, підвищенні ефективності організації обліку.

Деякі елементи облікової політики розглядав ще засновник бухгалтерського обліку – Л. Пачолі. Зокрема, він рекомендував способи складання різних ділових паперів, дотримуючись венеціанського способу. Л.Пачолі визначав бухгалтерський облік як самостійний метод, що базується на застосуванні подвійного запису і використовується для відображення господарських процесів, що відбувались на окремому підприємстві та за його межами. Подвійний запис Л. Пачолі трактував як систему (план) обліку, яка не може бути постійною і залежить від мети, яку ставить адміністрація [1, с.18].

Перші прояви формування облікової політики на рівні фірми пов'язують із спробами встановлення офіційних стандартів фінансового обліку в США, які були розроблені в 1929р. Окремі елементи облікової політики, як зазначено в «Теорії бухгалтерського обліку» посилення пов'язують з Дж. Меєм, який 22 вересня 1932р. в своєму листі від Американського інституту бухгалтерів до Нью-Йоркської фондової біржі виклав програму її дії, яка включала три моменти: 1) обов'язковість компанії відкритого типу подавати детальний звіт про використання ними певних методів обліку; 2) підтвердження того, що компанія дотримується цих методів; 3) аудиторі повинні підтвердити, що компанії дійсно використовували методи обліку, на які вони здійснюють.

Вперше в 1934 р., коли були відсутні

нормативні акти з бухгалтерського обліку, Конгрес США доручив Комісії з цінних паперів і бірж розробити положення про облікову політику для фірм, які котирують свої цінні папери. Це доручення було викликано необхідністю навести певний порядок та забезпечити передбачуваність в практиці бухгалтерського обліку після великої кризи 1929р. І тільки набагато пізніше, національним стандартом 1972р. правила облікової політики були поширені на всі інші компанії [2, с. 110].

Стандарт з облікової політики рекомендує відображати в річному звіті найбільш суттєві процедури і методи обліку, які застосовувались підприємством з числа офіційно визнаних. Характерно, що в умовах, в основному диспозитивного правового регулювання бухгалтерського обліку офіційне визнання тих чи інших прийомів і методів обліку здійснюють у США не тільки державні органи, а й, в першу чергу, різні громадські організації, наприклад Американська асоціація бухгалтерів.

У подальшому в економічно розвинутих країнах була сприйнята ідея концепції облікової політики і прийняті нормативні акти, які вводили її в дію" [3, с. 21-22].

Сам термін «облікова політика» в міжнародній практиці був визначений в 1974 з прийняттям Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку №1 «Розкриття облікової політики».

В Україні до 90-х років ХХ ст. потреби у визначенні терміну «облікова політика», як і в самій обліковій політиці підприємства не виникало, оскільки за радянських часів регулювання бухгалтерського обліку здійснювалось шляхом затвердження державними органами чітких правил, положень, порядків та інструкцій з бухгалтерського обліку та звітності [4, с.46].

В період становлення ринкових відносин відбувся перехід від жорсткого до м'якого регулювання обліку. Суб'єкти підприємницької діяльності отримують можливість самостійно формувати облікову політику, застосовувати нові методики та форми ведення обліку, впроваджувати нові способи списання вартості активів на витрати виробництва та результати діяльності підприємства

Проте сам термін «облікова політика» в

Україні офіційно почали використовувати лише з 2000 р., після введення в дію Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» №996- XIV від 16 липня 1999 р., Положення (стандарту) бухгалтерського обліку (П(С)БО) №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» №87 від 31.03.1999р. (втратив чинність) та інших П(С)БО, що регламентують альтернативні способи організації та ведення обліку. Українські П(С)БО склалися з дотриманням вимог використання міжнародних стандартів фінансової звітності як базової основи, але оскільки міжнародні стандарти не домінують над

українським законодавством –враховано економіко-правовий стан нашої країни [5].

Виходячи з історичного досвіду бухгалтер повинен забезпечувати максимальну достовірність бухгалтерського обліку, що потребує вміння використовувати різні методи обліку. Проте, надалі залишається відкритим питання, що стосується відсутності затвердженої Законодавством типової форми Наказу про облікову політику.

Література

1. Швець В. Г. Теорія бухгалтерського обліку: підручник / В. Г. Швець. – 4-те вид., переробл. і доповн. – Київ : Знання, 2015. – 572 с.
2. Сисоєва І.М. Облікова інформація як важлива складова загальної інформаційної системи управління підприємством / Сисоєва І.М.// Національна економіка: наукові підходи та освітні пріоритети: зб. матеріалів науково-практичної Інтернет – конференції (м. Чортків, 28 травня 2013 р.) –Чортків: ЧПБ ТНЕУ, 2013– С.109 –111.
3. Пушкар М.С., Щирба М.Т. Теорія і практика формування облікової політики: Монографія. - Тернопіль: Карт-бланш, 2009. - 260с.
4. Сисоєва І.М. Деякі аспекти облікової політики в системі управлінського обліку // Тринадцяті економіко-правові дискусії: зб. матеріалів Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції м. Львів, 28 червня 2016 р. – Львів, 2016 – С. 45-48
5. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ligazakon.net/document/view/Re22868?an=8>

УДК 336.221.4.001.7 (477)

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Кузьменко В. – ст. 5 курсу, ОПДвнм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сисоєва І.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

На хвилі реформ усіх сфер суспільства, які диктує нам Європейський Союз і в яких так давно відчуває потребу український народ, окрему увагу слід звернути на реформування саме податкової системи України. Без реформи даної системи не відбудеться покращення в сферах господарського комплексу, що не дасть змогу покращити суспільний добробут.

Реформа податкової системи має складатись з трьох кроків:

- впорядкування структури обов'язкових податків та їх кількості;
- оптимізація елементів податкових платежів для забезпечення прийнятної для розвитку бізнесу податкової навантаженості зберігаючи при цьому достатній рівень оподаткування;
- перетворення податкових служб з наглядово-каральних органів у сервіс податкового консультування.

Недоліком нинішньої податкової системи являється негативне сприйняття з боку бізнесу, що сприяє збільшенню тіньового сектору економіки, в зв'язку з чим збільшується розмір податкового боргу платників податків перед бюджетом.

Нерівномірний розподіл податкового навантаження. Даний фактор існує завдяки виключенням і особливим режимам оподаткування що дає змогу законно зменшує фіскальне зобов'язання перед державою при цьому основний тягар лягає на вузьке коло законослухняних платників

податків щоб заповнити нестачу в бюджеті.

Вирішення даних проблем можливе тільки завдяки податковій реформі, що полягає не тільки у зменшенні кількості податків, а й покращенні взаємозв'язку між платниками податків і фіскальними службами.

Практика останніх років показує що зміни в законодавстві, не тільки в сфері податків а й загалом, несе косметичний характер, даючи ілюзію змін на краще, що не вносить практично не вносить змін у процес розрахунку та сплати податків. Серед відчутних змін, наприкінці 2014р. відбулось скорочення кількості податків з 22 до 9, але це не призвело до бажаних результатів і тиск на сферу бізнесу залишився незмінним по ряду причин:

- деякі податки змінили тип платежів але ставка і суть осталась незмінною;
- багато однотипних податків об'єднали в один вид;
- були ліквідовані неперспективні податки та ті які не можливо було запровадити по всій території України.

Зарубіжний досвід показує що податкове здоров'я країни не залежить від кількості податків. Більш важливим являється рівень податкового навантаження на бізнес. Наприклад податкова система Японії налічує понад 100 податків та зборів, французька – до 40, але рівень податкового навантаження там значно нижчий.